

Posłuchaj

()

■ Pobłogosław, ojcze.

■ Czytanie Ewangelii niech będzie nam zbawieniem i obroną. Amen.

Czytanie Ewangelii świętej według Mateusza

■nego czasu powiedział Jezus do rzesz żydowskich i do przedniejszych kapłanów tę przypowieść: «Był człowiek gospodarz, który założył winnicę, płotem ją ogroził, wykopał w niej prasę, zbudował wieżę i wynajął ją rolnikom, a sam odjechał w dalekie strony. A gdy się

przybliżył czas owoców, posłał sługi swoje do rolników, aby odebrali owoce jego. A rolnicy, pojawszy sługi jego, jednego obili, drugiego zamordowali, a innego ukamienowali. Znowu posłał inne sługi, więcej niż przedtem, i uczynili im podobnie. W końcu więc posłał do nich syna swego, mówiąc: Uszanuj syna mego. Rolnicy zaś widząc syna mówili między sobą: Ten jest dziedzicem, pójdźcie, zabijmy go, a zawładniemy jego dziedzictwem. I pochwywszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Gdy tedy przybędzie Pan winnicy, cóż uczyni owym rolnikom?» Mówią mu: «Złoczyńców srodze wygubi, a winnicę swą wynajmie innym rolnikom, którzy oddawać mu będą owoc w oznaczonym czasie».

Rzekł im Jezus: «Czyż nigdy nie czytaliście w Pismach: Kamień, który budujący odrzucili, stał się głowicą węgła. Od Pana się to stało i dziwnym jest w oczach naszych. Przeto powiadam wam, że odjęte będzie od was Królestwo Boże, a dane narodowi czyniącemu owoce jego. I kto by upadł na ten kamień, będzie rozbity, a na kogo by upadł, zmiażdży go». I usłyszawszy przypowieści Jego przedniejsi kapłani i faryzeusze poznali, że o nich mówił. A usiłując Go pojąć, obawiali się rzesz, ponieważ miały Go za Proroka.

Homilia świętego Ambrożego, Biskupa

■ ielu różnie pojmuje tę nazwę winnicy, lecz Izajasz jasno wyraził, iż winnicą Pana Zastępów jest dom Izraela. Kto tę winnicę, jeśli nie Bóg

założył? On ją więc wynajął rolnikom i udał się daleko. Nie tak, iż Pan z jednego miejsca podążył na drugie, jest bowiem zawsze obecny na każdym miejscu, lecz jest bardziej obecny przy tych, którzy Go miłują, a nie towarzyszy tym, którzy o Niego nie dbają. Przez czas zaś długi Go nie było, aby wymaganie rachunków nie zdawało się zbyt wczesne. O ile bowiem łaskawszą jest szczodroblivość, o tyle bardziej zawziętości nie da się usprawiedliwić.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Gdy Jakub wyszedł z ziemi swojej, ujrzał chwałę Boga i rzekł: O jak straszne jest to miejsce!

* Nie jest to nic innego, jak dom Boga i brama do nieba!

■ Prawdziwie Pan jest na tym miejscu, a ja nie wiedziałem.

■ Nie jest to nic innego, jak dom Boga i brama do nieba!

■ Pobłogosław, ojcze.

■ Pomoc Boża niech będzie z nami zawsze. Amen.

■

■ Ioteż słusznie masz u Mateusza, iż płotem ją ogrodził, to jest, że otoczył ją opieką Bożą, aby nie mogły jej łatwo napaść bestie duchowe. I wykopał w niej prasę. Jak zrozumiemy, co oznacza prasa, czyli tłocznia? Chyba tak, iż niektóre psalmy mają w tytule „dla tłoczni”, to jest, iż w

nich tajemnice Męki Pańskiej, jak moszcz winny, z większą siłą wrzały pod działaniem Ducha Świętego? Wreszcie za pijanych tych uważano, których napełnił Duch Święty. A więc Pan i tu wykopał tłocznię, w której z duchową obfitością miał płynąć plon wewnętrznego życia wyciśnięty z rozumnego grona, czyli duszy.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Jeżeli Pan, Bóg mój, będzie ze mną podczas tej drogi, którą ja idę, i będzie mnie strzec, jeżeli da mi chleb do jedzenia i ubranie do okrycia się, i jeżeli wrócę szczęśliwie:

* Pan będzie moją ucieczką, a ten kamień znakiem.

■ Wstawszy więc rano, Jakub wziął ów kamień, który podłożył sobie pod głowę, postawił go na znak i rozlał na jego wierzchu oliwę, mówiąc: Pan.

■ Pan będzie moją ucieczką, a ten kamień znakiem.

■ Pobłogosław, ojcze.

■ Niech Król Aniołów zaprowadzi swój lud do królestwa na wysokości. Amen.

■

■ budował wieżę. Wzniósł mianowicie wierzchołek Zakonu i tak w tej winnicy umocnionej, przygotowanej, ozdobionej umieścił Żydów. A w czasie

owoców wysłał swe sługi. Słusznie powiedział: czas owoców, a nie ich zbiorów, Żydzi bowiem żadnego owocu nie wydali, żadnego z tej winnicy nie było zbioru. Tak Pan o niej powiedział: Spodziewałem się, że wyda winogrona, lecz ona zrodziła ciernie. Toteż nie winem radości, nie duchowym moszczem winnym, lecz tłocznie opływały w nadmiarze krwią Proroków.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Pan będzie moim Bogiem. Ten zaś kamień, który postawiłem na znak nazwany będzie domem Boga. Ze wszystkiego, co dasz mi,

* Będę Ci składał dziesięciny i ofiary pokojowe.

■ Jeżeli wrócę szczęśliwie do domu ojca mego.

■ Będę Ci składał dziesięciny i ofiary pokojowe.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Będę Ci składał dziesięciny i ofiary pokojowe.

■ {Wotywa}

■ Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

■ A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

■ Ódlmy się.

■praw, prosimy Cię, wszechmogący Boże, abyśmy tym świętym postem oczyszczeni, przygotowali się sercem szczerem do zbliżającej się uroczystości.

■rzez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

■ Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Piątek po Drugiej Niedzieli Wielkiego Postu – Quadragesima | 7

Jesli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!